

Asia: VN/23400/2023

Lausuntopyyntö hallituksen esityksestä työvoimapalveluiden uudelleen järjestämiseen liittyvien lakien, valmiuslain ja julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain muuttamisesta

1. Järjestämisvastuun siirtoon liittyvät muutokset

a) Näkemyksenne asiakastietojen käsittelyä, käyttöoikeuksia, tiedonsaantioikeuksia sekä työvoimaviranomaisen hankkimia lisäosia koskevan sääntelyn täsmentämisestä

(Laki työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain muuttamisesta: 112 §, 114 §, 120 §, 120 a § ja 125 §,

Laki työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain ja eräiden siihen liittyvien lakien voimaanpanosta annetun lain muuttamisesta: 14 §,

Laki tulotietojärjestelmästä annetun lain 6 ja 13 §:n muuttamisesta annetun lain 13 §:n muuttamisesta):

Tampereen kaupunki pitää asiakastietojen käyttötarkoitusten, tallennettavien tietojen ja käyttöoikeuksien sääntelyn täydentämistä valtakunnalliselle kehittämis- ja hallintokeskukselle (myöh. KEHA-keskus) kuuluvien, työvoimavalmuisiin liittyvien valtakunnallisten rekrytointipalvelujen ja valtakunnallisen neuvontapalvelun hoitamiseksi perusteltuna.

Valtakunnallisten tietojärjestelmäpalvelujen käyttöoikeuden myöntämiseen liittyvää sääntelyä koskeva täydennys siitä, että palvelujen järjestämisestä vastaava työvoimaviranomainen myöntäisi käyttöoikeuden kunnan tai kuntayhtymän palveluksessa olevalle, on myös perusteltu (Käyttöoikeuden myöntäminen valtakunnalliseen tietojärjestelmäkokonaisuuteen 125 §, s. 85–86). Käyttöoikeuksien tekninen avaus tulee kuitenkin rakentaa yhteistyössä työvoimaviranomaisten ja KEHA-keskuksen kesken siten, että käyttöoikeuksien hallinnasta ei aiheudu kunnille ylimääräisiä resurssitarpeita. Manuaalisen työn määrä tulee minimoida.

Valtakunnallisen tietojärjestelmäpalvelun määrittelyn täsmennys rajapintojen kehittämisen ja ylläpidon osalta tietojärjestelmäpalveluihin kuuluvaksi on myös perusteltu. KEHA-keskuksen tietojärjestelmäpalvelujen kehittämisvelvoite rajapintojen osalta tulee näin selkeämmin todettua myös lainsäädännössä.

Tampereen kaupunki ei sen sijaan pidä kannatettavana lakiin esitettyä täsmennystä siitä, että kehittäminen tapahtuisi käytettävissä olevien määrärahojen puitteissa. (Työvoimapalvelujen valtakunnalliset tietojärjestelmäpalvelut 120 §, s. 83). Näin kirjattuna KEHA-keskuksen ja työvoimaviranomaisen lakiin kirjattu yhteiskehittämisvelvoite käytännössä vesittyy. Tampereen kaupunki toteaa, että lähtökohtaisesti kansalliset kehittämisresurssit tulee mitoittaa siten, että paikallisten ja valtakunnallisten tietojärjestelmien kehittäminen ja yhteensovittaminen on mahdollista.

Käyttövelvoitteen piiriin kuuluvaa asiakastietojärjestelmäkokonaisuutta täydentävien, työvoimaviranomaisten hankkimien lisäosien sääntelyn täydennystä Tampereen kaupunki pitää myös jokseenkin ongelmallisena.

Lähtökohtaisesti lainsäädännössä tulisi tarkkarajaisemmin ilmaista mitä asiakastietojärjestelmäkokonaisuutta täydentävillä lisäosilla, liittymillä ja integraa-tiolla tarkoitetaan. Esimerkiksi siten, että lisäosalla tarkoitetaan nimenomaisesti valtakunnalliseen asiakastietojärjestelmäkokonaisuuteen, palvelualustaan tai tietovarantoihin kytkeytyviä, kuntien tai työvoimaviranomaisen paikallisia tietojärjestelmäratkaisuja.

Tampereen kaupunki pitää perusteltuna sitä, että mainittujen paikallisten tietojärjestelmien (lisäosien) liittäminen valtakunnalliseen asiakastietojärjestelmäkokonaisuuteen edellyttää teknistä ja tietoturvaan liittyvää vaatimusten täyttämistä (Asiakastietojärjestelmäkokonaisuutta täydentävät lisäosat 120 a §, kohta 1, s. 84). Tässä yhteydessä tulee ottaa huomioon se, mitä tietoturvan osalta on julkishallinnon toimijoille säädetty erikseen esimerkiksi tiedonhallinta-alaissa.

Lisäosia käsittelevään pykälätekstiin tulisi lisätä KEHA-keskuksen velvoite toimittaa työvoimaviranomaiselle kaikki edellä mainittujen vaatimusten kannalta tarvittavat tiedot (esim. rajapintakuvaukset) kohtuullisessa ajassa siten, että työvoimaviranomainen voi lisäosia ylipäättään rakentaa. Tämä on käytännössä palvelujen hankinnan, kilpailutuksen ja määrittelyn vuoksi välttämätöntä. Työvoimaviranomainen ei voi täyttää lain edellyttämiä vaatimuksia, jos valtakunnallisesta tietojärjestelmästä vastaava KEHA-keskus ei ole puolestaan velvoitettu toimittamaan tarvittavia tietoja työvoimaviranomaiselle niitä pyydettyä ajassa kohtuullisessa määräajassa. Tähän tietojen saantiin liittyvästä ongelmastiikasta on jo esimerkkejä mm. kuntien kilpailutuksiin etenevien ajanvarausjärjestelmien osalta, joiden hankinnat ovat viivästyneet, koska tarvittavia rajapintakuvauksia ei olla saatu ajoissa.

Lakiin tulisi kirjata selkeästi tarvittavien dokumentaatioiden toimittamisen määräajallinen kohtuullisuusvaade sekä kirjaus KEHA-keskuksen velvollisuudesta kehittää ja hallinnoida yhdessä työvoimaviranomaisen kanssa tekniseen- ja tietoturvaan liittyvää auditointiprosessia. Lainsäädäntö ohjaisi siten yhteistyöhön, joka on välttämätöntä työvoimaviranomaisen toiminnan ja tietojärjestelmien kehittämisen kannalta.

Käyttövelvoitteen piiriin kuuluvan asiakastietojärjestelmäkokonaisuuden täydentämistä työvoimaviranomaisten omilla teknisillä ratkaisulla tulee mahdollistaa, ei rajata. Nyt esitetyn sääntelyn täydentäminen niiltä osin, että KEHA-keskus arvioisi lisäosien päällekkäisyyden käyttövelvoitteen piiriin kuuluvan tietojärjestelmäkokonaisuuden kanssa, jää monitulkintaiseksi ja siten ongelmalliseksi (Asiakastietojärjestelmäkokonaisuutta täydentävät lisäosat 120 a §, kohta 2 s. 84).

Tampereen kaupunki tähdentää, että kunnat kehittävät tietojärjestelmiä omista palveluprosessitarpeistaan lähtien ja vain ne voivat arvioida kehittämiensä ratkaisujen lisäarvon. KEHA-keskuksella ei tule lainsäädännöllisesti olla oikeutta työvoimaviranomaisten puolesta päättää, onko kuntien tietojärjestelmät päällekkäisiä käyttövelvoitteen piirissä olevan tietojärjestelmäkokonaisuuden kanssa. Työvoimaviranomaisella tulee sen sijaan olla mahdollisuus kehittää arvioonsa perustuen täydentäviä tietojärjestelmäkokonaisuuksia, esimerkiksi vaikuttavuuden arvioinnin, palveluhallinnan sekä tiedolla johtamisen välineitä vastatakseen perustehtävänsä, tehokkaaseen työnvälitykseen. Lainsäädännön tulee selkeästi tukea tätä tavoitetta.

Ehdotettu säädöstäydennys on epämääräinen myös siitä näkökulmasta, että siitä ei käy ilmi, arvioidaanko mahdollista päällekkäisyyttä valtakunnallisen tietojärjestelmäkokonaisuuden tuotannossa olevien toiminnallisuuksien, vai KEHA-keskuksen kehittämistiekartalla olevien, mahdollisesti pidemmän aikavälin kehittämisaihioiden pohjalta. Jos lainsäädäntö mahdollistaa väljän tulkinnan päällekkäisyyksien osalta, on vaarana, että työvoimaviranomainen ei voi tosiasiallisesti kehittää käyttövelvoitteista asiakastietojärjestelmäkokonaisuutta täydentäviä lisäosia lainkaan.

KEHA-keskuksen huoli resurssiensa riittävydestä työvoimaviranomaisen kanssa tehtävän yhteiskehittämisen osalta on ymmärrettävä, mutta yhteinen kehittäminen on välttämätöntä, sillä se on ainoa tapa huomioida alueelliset tarpeet kuntien tietojärjestelmäarkkitehtuuri huomioiden.

Tampereen kaupunki huomauttaa, että KEHA-keskus ei voi yksipuolisesti päättää myöskään uusien rajapintojen määrittelystä, vaan rajapintaratkaisuja tulee kehittää yhteistyössä työvoimaviranomaisten kanssa näiden tarpeiden ensisijaisuus huomioiden. Kehittämisessä tulee noudattaa nykyisen sääntelyn mukaista yhteistyövelvoitetta KEHA-keskuksen ja työvoimaviranomaisten välillä. Tietojärjestelmäkokonaisuuden kehittämisen tulee ensisijaisesti palvella työvoimaviranomaisen tarpeita ja KEHA-keskuksen resurssit tulee mitoittaa kehittämistyön osalta tätä tarkoitusta varten.

Lainsäädännöllisesti on myös varmistettava, että työvoimapalvelujen järjestämisen kannalta kriittiset toimet turvataan tilanteissa, joissa rajapintojen ja integraatioiden teknistä toteutusta ei saada valmiiksi vuoden 2025 alkuun mennessä. Erityisesti Tampereen kaupunki esittää huolensa kansallisen yleisen avustusjärjestelmän (YA) ja kuntien maksatusjärjestelmien integraatiototeutuksesta, jota valmistellaan parhaillaan. Maksatustehtävien siirto kunnille tulee

toteuttaa vasta siinä vaiheessa, kun tietojärjestelmät on saatu toimimaan. Tampereen kaupunki toteaa, että maksatustehtävien jatkaminen ny-kymallilla tilanteessa, jossa tietojärjestelmäkokonaisuuksia ei ole saatu valmiiksi vuoden 2024 loppuun mennessä, on ainoa tapa kustannusneutraalisti turvata maksatusten jatko.

Henkilötietojen käsittelyn vastuiden osalta Tampereen kaupunki toteaa, että ne ovat perusteltuja, mutta säädökseen tulisi kirjata KEHA-keskuksen vastuu asiakkaiden henkilötietojen siirrossa silloin, kun lisäosan kytkemisessä valta-kunnalliseen tietojärjestelmäkokonaisuuteen käytetään KEHA-keskuksen tar-joamaa teknistä integraatioalustaa. Laissa tulisi siis tunnistaa tiedonsiirron vaihe asiakkaiden henkilötietojen käsittelyssä ja ulottaa KEHA-keskuksen oletus-arvoisen tietoturvan vastuu integraatiototeutukseen.

Tulorekisterin käyttöönottoon liittyen Tampereen kaupunki yhtyy mm. Helsingin kaupungin lausunnossa esille nostettuun huoleen siitä, että työvoimaviranomaiset eivät saa tällä hetkellä järjestelmällisesti tietoa työnhaun päättymisen syistä. Työvoimaviranomaisen tulee saada tulotietoa työnhaun päättyessä pidempikestoisesti, jotta työllistyminen ja sen laatu voitaisiin todentaa. Toteuttamisehdotuksessa Tampere jakaa Helsingin kaupungin näkemyksen siitä, että tulotietojen saaminen voidaan toteuttaa kahdella vaihtoehtoisella tavalla 1) säätämällä palvelulakiin tietojohdamspykälä sekä laajentamalla työvoimaviranomaisen tiedonsaantioikeus KEHA-keskuksen tulorekisterilain 13 §:n 1 momentin 23 kohtaa vastaavalla tavalla tietojohdamsiseen; tai 2) säätämällä palvelulakiin tietojohdamspykälä sekä tiedonsaantioikeus KEHA-keskuksen käsittelemään tulorekisteritietoon. Jälkimmäinen, tiedon ns. sekundaarisointi on kevyempi toteuttaa. Tietojen yhdistämisen mahdollistavan tietojohdamspykälän mallina voisi olla sosiaali- ja terveystietojen toisiolain (552/2019) 41 §.

Tietojärjestelmien kehittämiseen liittyen Tampereen kaupunki lausuu huolensa yleisesti KEHA-keskuksen ja työvoimaviranomaisten välisestä viestinnän haasteista, jotka eivät optimaalisesti tukkumankaan osapuolen tietojärjestelmien kehittämistä resurssitehokkaasti.

b) Näkemyksenne siirtävistä sopimuksista sekä tuki- ja korvauspäätöksistä

(Laki työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain ja eräiden siihen liittyvien lakien voimaansaantosta annetun lain muuttamisesta 10 ja 11 §):

Tampereen kaupunki pitää 10 §:n esitettyä tarkennusta sopimukseen liittyvistä vastuista hyvänä.

Tampereen kaupunki pitää ehdottoman tärkeänä, että valtio korvaa työllisyys-alueille täysimääräisesti ne työvoimaviranomaisten maksettavaksi siirtyvät tu-et ja korvaukset, jotka tosiasiallisesti kohdistuvat järjestämisvastuun siirtoa edeltävään aikaan. Valtion tulee myöntää riittävä määräraha momentille 32.30.51 myös vuoden 2025 talousarvioesityksessä valtion kokonaisvastuun varmistamiseksi.

Esityksen mukaan vuonna 2024 syntyneiden suoriteperusteisten laskujen maksaminen tapahtuu vain siinä määrin, kuin vuodelle 2025 siirtyy määrärahaa vuodelta 2024. Koska momentin 32.30.51 määrärahamääriä on laskettu merkitävästi viime vuosien aikana, on mahdollista, että vuodelle 2025 siirtyvä määrä-raha on hyvin pientä. Tällöin uudet työvoimaviranomaiset joutuisivat korvaamaan ennen niiden aloitusta syntyneitä suoritteita ilman minkäänlaista vaikutusmahdollisuutta niiden syntyyn. Tätä ei voida pitää hyväksyttävänä toimin-tamallina.

Lisäksi esityksessä ei oteta kantaa siihen, miten siirtyneestä määrärahasta maksetaan korvauksia. Jos vuonna 2025 tapahtuvassa suoriteperusteisten las-kujen maksamisessa noudatetaan momentin 32.30.51 alueellista jakoa, tulevat eri puolella maata olevat työvoimaviranomaiset olemaan keskenään eriarvoi- sessa asemassa suoriteperusteisten laskujen maksamisen suhteen.

Tampereen kaupunki pitää lisäksi tärkeänä, että korvausmalli on sellainen, että korvaukset eivät edellytä hallinnollisesti raskasta hakemusprosessia ja siten esitetty malli, jossa korvaukset perustuvat työvoimaviranomaisille siirtyviin vuoteen 2024 kohdentuviin sitoumuksiin, on mielestämme kannatettava.

c) Näkemyksenne valtiolta kuntaan siirtynyttä henkilöstöä koskevaan muutosehdotukseen

(Laki työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain ja eräiden siihen liittyvien lakien voimaansa-panosta annetun lain muuttamisesta 6 §):

Ei lausuttavaa.

d) Näkemyksenne muista järjestämisvastuun siirtoon liittyvistä ehdotuksista:

Ei lausuttavaa.

2. Työnhakijan palveluprosessiin ehdotettavat muutokset

Näkemyksenne työnhakijan palveluprosessiin ehdotettavista muutoksista

(Laki työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain muuttamisesta 32 §, 33 §, 44 - 47§ ja vastaavat muutokset laki julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain muuttamisesta 2 luvun 6 §, 3 luvun 3 - 6 §):

Tampereen kaupunki pitää riittämättömänä muutoksia, joita pohjoismaiseen työnhaun malliin on tässä esityksessä tehty. Valtiontalouden tarkastusviraston tarkastuksessa on havaittu, että työnhakuprosessi on liian samanlainen työnhakijoiden välillä. Kaavamainen palveluprosessi ei kohdenna TE-palveluiden resursseja tehokkaasti työllisyyden edistämiseen, koska se ei huomioi työnhakijoiden vaihtelevia tilanteita. Valtiontalouden tarkastusviraston mukaan TE-palvelujen henkilöstöresurssit tulisi kohdentaa nykyistä tehokkaammin asiakkaiden palvelutarpeen mukaan.

Suuret kaupungit (C6) ovat useita kertoja edellyttäneet, että valtio huolehtisi työllisyyden edistämisen kuntakokeilusta annetun lain (1269/2020) lähtökoh-tien mukaisesti valtion tehtävien hoitamisesta riittävin valtion resurssein. Kunnat joutuvat resursoimaan merkittävän määrän kuntahenkilöstöä pohjoismai-sen työvoimapalvelumallin toimeenpanoon. Tätä ei voi pitää tarkoituksenmukaisena. TE-palvelut ovat siirtymässä kunnille vuoden 2025 alussa ja valtion panostus pohjoismaisen työvoimapalvelumallin toimeenpanoon siirtyvillä resursseilla ei ole riittävä. Tämä aiheuttaa tilanteen, että valtio on siirtämässä kunnille tehtäviä, joiden mukana ei tule riittävä rahoitus. Uudet tehtävät tulee rahoittaa 100-prosenttisesti. Rahoitusta on joko lisättävä tai pohjoismaisen työvoimapalvelumallin säätelyä kevennettävä merkittävästi.

Pohjoismaisen työnhaun mallin lähtökohta on asiakkaiden ohjaaminen aktiivi-sempaan työnhakuun, työnvälittäminen sekä asiakkaiden ohjaaminen tarvittaviin työllistymistä edistäviin palveluihin. Tampereen kaupunki kantaa huolta työllisyysmäärärahojen rajuista leikkauksista vuosina 2023 ja 2024. Asiakkaiden kanssa laadittavat suunnitelmat yksilöllisistä työllistymistä edistävästä palveluista ovat turhia, ellei palveluihin ole riittävää rahoitusta.

Tampereen kaupunki kannattaa hallituksen esityksessä mainittua muutosta, että työnhakijan palveluprosessia muutettaisiin siten, että työnhakijoille, joi-den työttömyys on päättymässä kolmen kuukauden kuluessa, ei pääsääntöisesti järjestettäisi työnhakukeskusteluja ja täydentäviä työnhakukeskusteluja, ellei työnhakijan palvelutarve edellytä keskustelujen järjestämistä.

Tampereen kaupunki pitää hyvänä sitä, että työnhakijalla säilyisi velvollisuus edistää työllistymistään lyhytkestoisia työmahdollisuuksia hakemalla vaikka työnhaku olisi päättymässä kolmen kuukauden sisällä. Tämä voisi edistää kohtaantoa lisäämällä työnhakijoiden kiinnostusta lyhyisiin määräaikaisiin työsuhteisiin sekä tuoda positiivisia vaikutuksia tulevien työvoimaviranomaisten työttömyysetuuksien maksuosuuksiin.

Tampereen kaupunki kannattaa esitystä siitä, että luovutaan täydentävien työnhakukeskustelujen pitämisestä ammattikouluttamattomien aikuisten osalta, jotka opiskelevat omaehtoisia opintoja. Tämä yhdenmukaistaa olemassa olevan käytännön nuorten ammattikouluttamattomien asiakkaiden kanssa.

Tampereen kaupunki kannattaa hallituksen esityksessä esitettyä muutosta työnhakuvelvollisuuden täyttävään toimintaan, jossa työsuhteen kestoa koskevasta poikkeuksesta voidaan sopia työllistymissuunnitelmassa.

Työnhakuvelvollisuuden alkamista koskevien poikkeuksien osalta Tampereen kaupunki kannattaa esitystä, että lomautetun henkilön työnhakuvelvollisuus alkaa heti, kun lomautuksen alkamisesta on kulunut kolme kuukautta.

Tampereen kaupunki peräänkuuluttaa laskelmia mallin työllisyysvaikutuksista. Kokonaisuudessaan työnhakijan palveluprosessin toteuttaminen kohdentaa työvoimaviranomaisen henkilöstöresurssit

prosessin yksityiskohtiin, ei työnvälitykseen. Tämä näkyy henkilöstön työtyytyväisyyskyselyissä, henkilöstön uu-pumisena ja lisääntyneinä sairaslomina. Myös henkilöstön vaihtuvuus on lisääntynyt viranomaistyön lisääntymisen vuoksi ja lain noudattaminen yksityis-kohtaisesti koetaan arjessa mahdottomana tehtävänä. Erityisesti vieraskielisellä asiakaskunnalla ja kotoutujilla on tulkkipalveluista huolimatta haasteita ym-märtää hyvin yksityiskohtaisia ja kaavamaisia veloitteita maahantulon alkuvaiheessa, kun integroituminen yhteiskuntaan on kesken. Tämä näkyy kuormituksena henkilöstölle.

Kotoutumislain piirissä olevan työnhakijan palveluprosessiin ehdotetaan lisäksi muutosta, jonka mukaan täydentäviä työnhakukeskusteluja järjestettäisiin alkuhaastattelun jälkeen kolmen kuukauden aikajakson sijaan kahden viikon välein.

Kotoutumislain mukaiseen alkukartoitukseen (Laki kotoutumisen edistämises-tä 9-10 §) kuuluvia toimia voidaan järjestää alkuhaastattelua seuraavien täy-dentävien työnhakukeskustelujen sijasta. Ei ole tarkoituksenmukaista järjes-tää uudelle kotoutuvalle työnhakija-asiakkaalle täydentäviä työnhakukeskus-teluja kahden viikon välein pois lukien kotoutujan alkukartoitukseen liittyvät toimet ja tapaamiset. Useimmilla kotoutujilla palvelupolku kulkee kohti kotoutumiskoulutusta, jota usein edeltää jonotusaika kotoutumiskoulutukseen. Kun asiakkaan alkukartoitus on tehty, kotoutumissuunnitelma laadittu ja asiakkaan suunta on kohti kotoutumiskoulutusta, tulisi käyttää harkintaa täydentävien työnhakukeskustelujen järjestämiseen työllisyyspalvelujen resurssien tarkoi-tuksenmukaisen allokoinnin mukaisesti.

Tampereen kaupunki haluaa tuoda esiin, että pohjoismaisen työvoimapalvelumallin toimeenpano edellyttää virkailijoilta suurta työmäärää erilaisten mer-kintöjen tekemiseen asiakastietojärjestelmään. Digitalisaation avulla saataisiin merkittävää tuottavuutta ja kustannussäästöä palveluprosessiin, jolloin henkilöstön voimavaroja voitaisiin käyttää yksilöllisempään palveluun ja työnvälitykseen. Muutoksella olisi merkittävä vaikutus myös henkilöstön työhyvinvointiin.

3. Muut ehdotettavat muutokset

a) Näkemyksenne työttömyysturvalakiin sisältyvistä muutoksista:

Tampereen kaupunki pitää hyvänä, että ryhditetään toimintamallia tilanteissa, jossa asiakkaan ilmoittama muutos työnhakuun ei toteudukaan. Tämä voi estää tarkoituksellisesti virheellisiä ilmoituksia, mutta toisaalta se voi lisätä jälkikäteisen selvittämisen byrokratiaa ja takaisinperintöjä työttömyysetuuteen.

Esityksessä todetaan, että esimerkiksi työnhakuvelvollisuuden asettamisen pääsääntöön on todella paljon poikkeuksia ja myös Tampereen kaupungin kokemukset asiakaspalveluhenkilöstön arjesta todistavat tämän asian. Tampereen kaupunki haluaa tuoda esille, että kaikkien poikkeuksien hallinta

on henkilöstön osaamisen kannalta vaativa tehtävä ja suuntaa henkilöstön ajankäyttöä yksityiskohtiin, joka on pois tosiasiallisesta työnvälitystoiminnasta.

b) Muut mahdolliset näkemyksenne esitysluonnoksesta:

Tampereen kaupunki pitää tarkoituksenmukaisena, että osana TE-palvelu-uudistusta käynnistetään laajempi palvelureformi, joka mahdollistaa uusille työvoimaviranomaisille joustavamman tavan toimia asiakkaiden työllisyyden edistämiseksi. Edellä mainittua ehdotusta tukee kunnille uudistuksessa asetettu kannustemalli. Vähemmän normitettu toimintaympäristö tukee työvoimaviranomaisten asiakaslähtöistä toimintaa ja Tampereen kaupunki katsoo, että tätä kautta syntyy paras vaikuttavuus kohtaannon edistämässä ja työllistämässä.

Mikkonen Tuula

Tampereen kaupunki - Pormestari Kalervo Kummolan päätös 31.1.2024 §
17. Lisätietoja: työllisyysjohtaja Regina Saari, p. 050 346 9603,
etunimi.sukunimi@tampere.fi